

Dobré myšlenky zvěstují Nový rok

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 1. ledna 2001* ←

*V bolesti je také radost; nic je neoddělí.
Je to bolest, jež vede k radosti.
Obě jsou ve skutečnosti projevem kalijugy.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Přešly roky, člověk však nerozvinul vznešené city. Skutečnou lidskou bytostí je ten, kdo má dobrou mysl. Vlastnosti dobré mysli jsou tyto: má jas slunce a chlad měsíce; způsobuje, že člověk pronáší svatá slova a do společnosti vnáší mír. Pouze ten, kdo má soucítění, lásku, trpělivost, pochopení a obětavost, je skutečnou lidskou bytostí. V dnešním člověku se však tyto svaté vlastnosti staly vzácnými. Jak ovšem lze bytost zbavenou lidských kvalit nazývat lidskou bytostí?

Člověk pochází z přírody. Země udržuje život, slunce dává světlo, stromy poskytují kyslík, voda hasí naši žízeň a vzduch nám pomáhá žít. Jak to, že člověk, z těchto pěti prvků zrozený a jimi udržovaný, nemá jejich svaté vlastnosti? Zrozen a vychován přírodou, měl by člověk uplatňovat a šířit ideál přírodou daný.

Ptáci, zvířata i stromy se dle přírody řídí a vedou dokonalý život. Stromy například vdechují jedovatý oxid uhličitý a vydechují kyslík, který podporuje život. I zvířata konají své povinnosti a v mnoha ohledech člověku pomáhají. Proč ale člověk, narozený coby lidská bytost, neuplatňuje lidské hodnoty? Člověk není s to uplatňovat lidské hodnoty a šířit je ve společnosti, neboť je sám již ztratil.

Vtělení lásky!

Každý člověk očekává, že mu nový rok přinese mír, štěstí a blahobyt. Nový rok však štěstí ani žal nepřináší. Včerešek je stejný jako dnešek a dnešek je stejný jako zítřek. Dny jsou stejné, jen člověk zakouší buď radost nebo bolest podle svého vlastního konání. Záslužné skutky nepřinesou bídu a skutky hříšné nemohou dát štěstí. Člověk nevyhnutelně čelí důsledkům vlastního konání. Získá-li však boží milost, přijímá člověk radost i bolest stejně. Boží milost odstraňuje hory hříchů a přináší mír. Vlivem *kalijugy* však člověk víru v Boha ztratil. Snaží se získat peníze a moc. Jak může takto dosáhnout božství? Pouze uplatňováním lidských hodnot se člověk může povznést z lidské úrovně na božskou. Proto by měl člověk pěstovat lidské hodnoty.

Roky přicházejí a odcházejí a stejně tak i radost a bolest. Nic nepřináší trvalou blaženost kromě zážitku *átmana*. Člověk nemůže dosáhnout míru a štěstí svým konáním, pokud uvnitř v sobě nechová svaté city. Mnoho lidí si od nového roku slibuje, že jim přinese štěstí a blahobyt. Ve skutečnosti vám nový rok dá jen plody vašich minulých činů. Abyste odčinili minulé hříchy, musíte v novém roce více a více pěstovat svaté kvality a zapojovat se do svatých činností. Blaženost je ve skutečnosti ve vás, pochází z vašeho svatého citění. Musíte tedy projevit blaženost zevnitř, druzí vám ji poskytnout nemohou. Nemůžete ji získat zvenčí a ani vám ji nikdo nemůže vzít.

Sídlem svatého citění je srdce. Je naplněno soucítěním a toto soucítění dává vyrůst svatému citění. Člověk tedy musí rozvinout soucítění, šířit světlo lásky a pěstovat svaté citění. Jak lze bez toho očekávat, že nám čas přinese štěstí? Člověk dostává to, co dělá. Čeká-li dobré výsledky, musí pěstovat dobré pocity. S čistým srdcem, pevnou myslí a konáním nesobeckých skutků může člověk získat boží milost, a ta okamžitě odstraní jakékoli utrpení. Bez boží milosti nelze ničeho dosáhnout. Je tedy nutno provádět takové činnosti, které udělí boží milost.

Mír a štěstí nelze získat z vnějšího světa. Pouze z boží milosti může být člověk klidný a šťastný. Lidé slaví příchod nového roku zpěvem a tancem, avšak toto nadšení a štěstí je jen dočasné. Člověk potřebuje mír a štěstí trvalé. Jak ovšem může očekávat, že dosáhne trvalého štěstí, když si libuje ve světských skutcích? Má-li dosáhnout trvalého štěstí, musí být jeho činnost svatá. Štěstí pramení jen z nesnází. Radost je jen období mezi dvěma bolestmi. Je nemožné zažít radost bez bolesti. Můžete být boháčem nebo být duchovním uchazečem; máte co si zasloužíte. Nemůžete očekávat manga, když sejete semeno nímu, a obráceně. Jaké je semeno, takové je ovoce. Podobně, jaký je pocit, takový je výsledek.

Bolest i radost pramení z citů. Lidé jsou klamáni dojmem, že bolest nebo radost získávají z vnějšího světa. Ve skutečnosti jsou z jejich vlastních pocitů. Měli by přeměnit svá srdce svatými pocity. Dnes se člověk mění, ale ne tak jeho mysl. Roky ubíhají, ale pocity se nestaly čistými. Člověk dosáhne míru jen pokud dojde k proměně v jeho citech.

Vtělení lásky!

Nechť jsou vaše city za všech okolností čisté a dokonalé. Veškeré vaše skutky nechť jsou tu pro blaho ostatních. Vědy říkají: *parópakárah punjája pápája parapídanam* (Zásluhy získáme službou druhým a hříchu se dopouštíme ubližováním). Jsou-li vaše city svaté, dostane se vám svatých plodů i bez požádání. Vlivem *kalijugy* nejsou činy, slova a myšlení člověka v souladu. Můžete říkat nebo dělat cokoli, výsledky, jichž se vám dostane, závisejí na vašich citech. Proto učiňte své city svatými a staňte se dobrými lidskými bytostmi. Tak lze nazývat člověka s dobrými city a dobrou myslí.

Někdy mohou skutky konané s dobrou myslí přinést špatné výsledky. Výsledek se může jevit opačný, avšak dobro je v něm ukryté. Dobrá mysl se kvůli takovým výsledkům nikdy nezmění. Člověk je ve své podstatě dobrý. Měl by tedy vést život dobra. Dnes však člověk každou chvíli zbloudí. To je způsobeno nedostatkem vůle. Člověk by měl mít pevnou mysl a stálou vizi. Pak se ho nedotkne žádná útrapa. Jen boží milost může pomoci člověku překonat tyto negativní tendence.

Člověk může být milionářem, ale má-li nečisté city, jeho bohatství ho nespasí. S čistým srdcem můžete dosáhnout nejvyšší, byť nevlastníte nic. Čehokoli se čistý člověk dotkne nebo co spatří, promění se ve zlato. A naopak, chybí-li čistota a správně směřované úsilí, i tyč se v ruku takového člověka změnil v hada. *Sankalpamúlam idam džagat* (myšlenky tvoří základ celého světa). Někteří lidé cítí, že jejich očekávání nenesou vzdor nejlepšímu úsilí kýžené plody. To je především způsobeno nedostatkem čistoty jejich citů a záměrů.

Dneškem se počíná nový rok, rok 2001. Příští bude rok 2002. Osud se nezmění změnou roku. Se změnou roku by se i vaše činy měly změnit k lepšímu. Jen tehdy dosáhnete dobrých výsledků.

Studenti!

Zkoušky vám dopadnou dobře, pouze když budete v průběhu roku tvrdě pracovat. Jaký je cit, takové je konání. Jaké je konání, takový je výsledek. Někdy můžete mít pochybnosti, když dobrý čin přinese opačný výsledek. Ve skutečnosti však dobré konání nikdy špatné výsledky nezplodí. Špatný

výsledek jen naznačuje prvek negativity v záměrech. Je lidskou slabostí, že v sobě vidíme jen to dobré a nevšimáme si špatného.

*Vedle sebe žijí radost i bolest, dobré i špatné,
oddělit je nikdo nemůže.
Dobré či špatné, radost nebo bolest,
nikdy nelze nalézt jedno bez druhého.
Radost přichází, když dozrávají obtíže.*

(báseň v telugu)

I sladké mango chutná kysele, když je utrhnete předčasně. Měli bychom mu dovolit dozrát a pak bude chutnat sladce. Proto nebuďte sklíčení, nepřinášeli vaše konání žádoucí výsledky okamžitě. Vaše úsilí musí dozrát a k tomu potřebuje správný čas.

Vtělení lásky!

Počátek nového roku ve vás vzbuzuje velká očekávání. Vaše úsilí musí být s tímto očekáváním v souladu. Než se do nějaké činnosti pustíte, měli byste rozlišovat a zkoumat pečlivě všechna pro a proti. Dnes už člověk smysl pro rozlišování ztratil. Neví, jak ctít starší a jak se mezi nimi chovat. Měl by správně používat *mati* (mysl), *gati* (předurčení), *sthit* (pozici) a *sampatti* (bohatství), která mu propůjčil Bůh.

Šest zlých lidských rysů, totiž touha, hněv, chamtivost, poblouznění, pýcha a žárlivost povstává z chybného jídla a chybných návyků. Jídlo a návyky jsou zodpovědné za vlastnosti člověka, ať dobré nebo špatné. Svaté vlastnosti vycházejí ze srdce a jsou opravdové a věčné. Odpovídají vnitřní cestě (*nivrtti*), zatímco všechno světské, sklony jako jsou hromadění bohatství, ujímání se zaměstnání, hraní her, touha po vedoucí pozici a tak dále, odpovídají vnější cestě (*pravrtti*). Světské sklony vycházejí z hlavy a nevyhnutelně se mění.

Skutečnými a věčnými jsou pouze vnitřní sklony vycházející ze srdce. Pokud člověk vnitřních sklonů nedbá, vydává se na vnější cestu a následkem toho není schopen dosáhnout trvalého štěstí. Jde cestou *pravrtti*, ale očekává výsledky odpovídající *nivrtti*. Vše, co vidí, říká a dělá, je znečištěno nepravdou a nepravostí. Celý jeho život se vlastně nasměroval na *pravrtti*. Měl by se vzdát cesty navenek a namířit své zření do nitra. Dříve než se začne zabývat jakoukoli myšlenkou, měl by rozlišit, zda je dobrá nebo špatná.

Ten, kdo následuje vnitřní cestu nebude nikdy zklamaný nebo neklidný. Kdo jde vnější cestou, nemůže nikdy dosáhnout trvalého štěstí. Je vám například dvacet nebo čtyřicet let. Po celou tu dobu každý den jíte. Lze však natrvalo utiřit váš hlad? Nelze. Mění se pouze chutě, ale hlad má každý stejný.

*Jídlo se mění, ale hlad zůstává týž,
klenotů je mnoho, ale zlato je stejné,
barva krav je rozmanitá, ale mléko je stejné,
forem je mnoho, ale Bůh je jeden,
bytostí je mnoho, ale dech je jeden.*

(báseň v telugu)

Člověk žije život v klamu, neboť v jednotě vidí rozmanitost. Čelí mnoha útrapám na cestě svým životem. Má-li tedy člověk žít takovýto pomíjivý život, proč se má vydávat na špatnou cestu a nechat se klamat? Dokud je živ, měl by jít cestou pravdy a měl by být vzorem. Jen tehdy bude jeho život posvěcen. Konání v pravdě může samo přinést věčný mír.

Básník skládá mnoho veršů k boží chvále. S velkolepou výmluvností vychvaluje Boha a posléze se modlí o Jeho ochranu. Důležitý je cit, nikoli to, jak jsou verše složeny. Můžeme chválit Boha dle svých možností, ale měli bychom tak činit s čistými, stálými a svatými city. Někdo po mnoho let dělá *bhadžany*, obětuje bohoslužbu a účastní se služby. To vše ale bude marné, nedojde-li k proměně srdce. Srdce je třeba naplnit soucítěním. Jen tehdy se může stát chrámem Boha. Jinak se doopravdy může stát ďáblovým doupětem.

Nový rok sám o sobě nic nového nepřináší. Skutečným prvním dnem nového roku je den, kdy ve vašich srdcích vyvstanou svaté a svěží myšlenky. Jelikož všichni považujete tento den za začátek nového roku a vítáte jej s nadšením, žehnám vám, aby jste pěstovali svaté, svěží a ideální city. Přeji si, abyste s ostatními sdíleli vše, co považujete za dobré. Chci po vás, abyste vedli míruplné a požehnané životy a abyste se stali vzory pro zbytek země.

Možná ve vás občas vyvstanou zlé vlastnosti jako jsou touha, hněv a nenávisť, ale neměli byste jim dovolit vstoupit do mysli. Jakmile jim jednou odepřeme vstup, automaticky se stáhnou. Pokud jim vstoupit do mysli dovolíme, zůstanou tam. Dám vám malý příklad. Přejde-li někdo se zavazadly k vašim dveřím a vy si s ním začnete vyměňovat zdvořilosti, přirozeně hned vejde a usadí se ve vašem domě. Nebudete-li si ho naopak vůbec všimnout, půjde do hotelu nebo se někde ubytuje.

Pokud se podobně do vaší mysli pokusí vstoupit zlé myšlenky, ignorujte je. Ony se pak vrátí na místo, odkud přišly. Jestliže je naopak přijmete, začnou vám vládnout. Narazíte-li na něco zlého, nedívejte se na to, nemluvte o tom, ani to neposlouchejte. Prostě to ignorujte. To je projevem skutečné lidské kvality. Vejít do domu dveřmi dovolíte pouze svým přátelům a příbuzným. Pustil by snad někdo do domu osly a vepře jen proto, že dům má vchod? Vaše tělo má devatero dveří. Vstoupit jimi byste měli dovolit jen tomu, co je svaté. Zlému vstup nedovolte. Jen tak můžete dosáhnout míru.

Lidský život je velmi vznešený, hodnotný a božský! Nezneužívejte ho tím, že dáte prostor zlým vlastnostem. Užívejte své schopnosti rozlišovat a řádně používejte své smysly. Jen tehdy bude váš život spasen. Dosáhnete nesmrtelnosti a nekonečné blaženosti. Začněte v tomto roce nový a božský život. Vzdejte se všech starých nesvatých pocitů. Pěstujte božské city. Jakmile jednou dosáhnete božských citů, jiné city už do vaší mysli nebudou moci vstoupit. Usadte uvnitř v sobě Boha a mír bude automaticky následovat.

Vtělení lásky!

Všem vám žehnám, abyste vedli životy v míru, blahobytu a štěstí. Tím svoji promluvu končím.

(Bhagaván svoji promluvu uzavřel bhadžany „Hari bhadžana biná“ a „Haré Ráma, Haré Ráma“.)

U příležitosti Nového roku, v Prašánti Nilajam dne 1. ledna 2001